

ब्रह्महा युध्यतेऽशुभो देहं ब्रह्मा रक्षाजिरे ।
 न शुद्धी रक्षभयानां ऋते क्वचिन्नक्षत्रापात् ।
 संयामे युध्यतो ज्योतिः कीर्तिः स्यात् स्वर्गति-
 क्षया ।
 भयस्य तेषुपि नश्यन्ति महासत्त्वान्धारणात् ।
 तस्मात् सत्त्वेन यत्किञ्चित् क्रियते तच्छुभप्रदम् ।
 यत्र दानं व्रतं वापि संयामे वृषसत्तम ॥”
 इत्याद्ये वृद्धिपुराणे संयामप्रशंसा ॥ * ॥
 अथ युद्धनिर्णयः ।
 “यत्रायुद्धे पुत्रं नाशो युद्धे जीवितसंशयः ।
 तं कालमेकं युद्धस्य प्रवदन्ति मनीषिणः ॥
 आत्मोदये विद्यज्ञीयात् चोभो नात्मवले यदि ।
 अचने च प्रहर्षं प्रज्ञौ न तु विषयेये ॥
 स्वयं राज्ञा न बोद्धव्यं येषुपि प्रच्छास्त्रको-
 विदाः ।
 नृता युद्धेषु दृश्यन्ते शस्त्रेभ्यः शक्तिमतराः ।
 रथयुद्धं समे देशे विषमे हस्तिचक्ररः ।
 अन्ययुद्धं मरौ देशे पत्नियुद्धं दुर्गमे ॥
 अत्यये सर्वयुद्धं स्वामीकायुद्धं जलजुते ।
 संहृद्य योधयेद्व्यान् कामं विस्तारयेद्बहून् ॥
 ह्युत्तमसुखमनीकं स्यादस्य हि बहुभिः सह ।
 अपि पचाशतः शूरान् निज्जनि परवाहिनीम् ।
 येषुपि वा पञ्चवटसप्रवहिताः क्षतनिशयाः ॥”
 अथ युद्धासननिर्णयः ।
 “अन्यद्वारा विपक्षन्तु विद्यज्ञासनसुच्यते ।
 अरिं विद्यज्ञ वा स्थानं विद्यज्ञासनसुच्यते ॥
 अरेश्च विजयोषोच विद्यहे हीयमानयोः ।
 सन्धाय यद्वस्थानं सन्धायसनसुच्यते ॥
 उदासीने मध्ये वा समाने प्रतिशुक्रया ।
 रक्षीभूय अवस्थानं सन्धायसनसुच्यते ॥
 सर्वेषां प्रीतिजननं निजराष्ट्रस्य ज्ञेयम् ।
 एतत् प्रीत्यासनं नाम सर्वसनमहत्तरम् ॥”
 अथ हृदयुक्तिः ।
 “राशो बलं नहि भलं हृदमेव बलं बलम् ।
 अद्यत्पबलवान् राजा शिरो हृदबलाद्भवेत् ॥”
 तथा च ।
 “एकः शतं बोधयति प्राकारस्थो धनुर्वरः ।
 शतं दशसहस्राणि सखाद्गुणं विशिष्यते ॥
 अक्षत्रिमं क्षत्रिमञ्च तत् पुनर्विधिं भवेत् ॥
 यद्देवसुचितं हृदं गिरिनद्यादिसंश्रियम् ।
 अक्षत्रिममियं त्र्यं दुर्लभमरिभूतञ्चाम् ॥
 प्राकारपरिखारस्यसंश्रयं यद्भवैद्विह ।
 क्षत्रिमं नाम विभ्रियं क्षत्रालक्षन्तु वैगिणाम् ॥”
 अथाक्षत्रिमहृदयुक्तिः ।
 “अक्षत्रविस्तीर्णेशिरा दुरारोहः सकाननः ।
 सजलाश्रयसम्भारभोध्यन्नयसमाश्रयः ॥
 सुखनिःसरणो हृदः पर्वताख्यो महीसुचाम् ।
 नदी गभीरविस्तीर्णाश्चतुर्दिक्षु अवस्थिताः ॥
 तन्मध्ये भूपदेशो यो नदीहृदः स उच्यते ।
 यद्यन्धिरकालीनं दुर्लभविपिनादिकम् ।
 तन्धरचित्ता भूमिहृदलेनोपतिष्ठते ।
 वनहृदमिति स्थातं यथापूर्वं महत्तरम् ॥”

क्षत्रिमहृदयुक्तियथा,—
 “यस्मिन्नाख्ये गिरिर्नास्ति नदी वा गङ्गानोदकाः ।
 तस्य मध्ये महीपालः क्षत्रिमं हृदमारमेत् ॥
 गजेरलङ्घना विस्तीर्णा गभीराः पूर्णवारयः ।
 हृदलेन समादिष्टाः परिखा बहुयादसः ॥
 विशालशालं सुवनं बहुकण्टकि सङ्कटम् ।
 हृदलेन समादिष्टं विस्तीर्णं विषमं वनम् ॥
 अघोऽघो वधमानोऽपि कन्दरोऽख्यजलं सवन् ।
 हृदलेन सतुष्टिः स दुर्लभो हि भूमिजाम् ॥
 सर्वतः परिखां क्षला निवन्धोपरि कन्दरम् ।
 तन्मज्जुतदेश्चक्ष्णान्जलदन्द् तदुच्यते ॥
 एधामभावे निजस्य भूपदेशस्य वन्यता ।
 वर्षासुपगते वारि जलदन्द् ततो भवेत् ॥
 एतयोरेपि संभिस्रात् संभिस्रं हृदमाचरेत् ।
 आश्रित्य क्षत्रिमं हृदं बलवहेरिणौ दिशि ॥
 अन्यत्र क्षत्रिमं हृदं क्षला नरपतिविशेषु ।
 रथपतिर्यदा वैरी स्थलदन्द् तदाचरेत् ॥
 गजान्धनाथश्चेद्द्वैरी जलदन्द् तदाचरेत् ।
 गिरिहृदं वृषः सेवितुं यस्य स्याद्विधो रिपुः ॥
 सर्वं हि त्रिविधं युद्धं समासाहुपादिष्यते ।
 प्रतिराजस्य राज्यान्तं प्रकटे गुप्त एव च ॥
 राज्यान्ते सेनिकान् रथेत् प्रकटे निवसेत् स्वयम् ।
 गुप्ते क्षीकोवसम्भारं संरक्षेदिति निश्चयः ॥”
 अथ सामान्यतो गुणाः । तथा हि नीति-
 शास्त्रम् ।
 “सप्रवेशापसरणं हृदसुत्तमसुच्यते ।
 अन्यत्र वन्दिप्राखेव न तादृगबहुमाश्रयेत् ॥
 धनुर्हृदं महीहृदं गिरिहृदं तथैव च ।
 मह्युद्धहृदसंसर्गं वनहृदञ्च तानि वट् ॥”
 अन्ये तु ।
 “न हृदं हृदमिद्व्यादुर्गोद्धृदं प्रकीर्तितम् ।
 योद्धृभूयं हि यदुद्धं नृतकायसमं हि तत् ॥”
 अथान्यथापि ।
 “यावत्प्रमाणं नगरं हि राज्ञां
 ततो भवेदुत्तममध्यमान्यम् ।
 त्रिंशत्स्यलक्ष्यादशुभोत्तरेण
 विदेशानां धरणीपतीनाम् ॥”
 गमंस्तु ।
 “यद्व्यद्विधिं हृदं प्रोच्यते धरणीसुचाम् ।
 तेभ्य एवातिरिच्येत मन्त्रहृदं विशेषतः ॥
 अन्येषु देवाङ्गिभ्यो मन्त्रहृदं अन्येषुपि ।
 मन्त्रहृदं हि भिन्ने हि न चान्यत् कार्यकारकम् ॥
 यदेव वैरिदुर्लभं विस्तीर्णं विषमञ्च तत् ।
 सप्रवेशापसरणं तदुद्धसुत्तमं विदुः ॥”
 इति युक्तिकल्पतरुः ॥
 तद्देहिकप्रमाणः । रथः १ विवाक् २ विखादः ३
 नदुः ४ भरे ५ आक्रन्दे ६ आहवे ७ आजी ८
 एतनाख्यम् ९ अमौके १० समीके ११ मम-
 सत्वम् १२ नेमधिता १३ सङ्काः १४ समितिः १५
 समनम् १६ मीळ १७ एतनाः १८ स्युधः १९
 नधः २० एतुस २१ समतुस २२ समर्थे २३
 समरथे २४ समोहे २५ समिधे २६ सहे २७

सङ्के २८ संयुगे २९ सङ्घे ३० सङ्गमे ३१ वृच-
 तूर्ये ३२ एवे ३३ आजी ३४ शूरसाती ३५
 वाजसाती ३६ समनीके ३७ खले ३८ खले ३९
 पौखे ४० महाधने ४१ वाजे ४२ अजम् ४३
 सङ्ग ४४ संयत् ४५ संवतः ४६ । इति वट्टचत्वा-
 रिंशत् संयामनामानि । इति वेदनिघण्टौ
 २ । १७ ॥
 युद्धरङ्गः, पुं, (युद्धे रङ्गो रागोऽस्य ।) कार्तिकेयः ।
 इति शब्दचन्द्रिका । (युद्धस्य रङ्गः । युद्ध-
 स्थलम् । यथा, महाभारते । ७ । ६५ । १८ ।
 “अन्योऽन्यं जग्निरे क्रुद्धाः युद्धरङ्गता नराः ॥”)
 युद्धसारः, पुं, (युद्धस्य सारः ।) घोटकः । इति
 शब्दचन्द्रिका ।
 युध, य औ ङ युद्धे । इति कविकल्पद्रुमः । (दिवा-
 आत्म-अक-हने सक-अनिट् ।) य ङ,
 युध्यते । औ, योडा । संतुल्यस्त्रियोर्द्वयोः
 संयामिकरीत्या परस्परामिभवेच्छा युद्धम् ।
 युध्यते योधः कदाचिदेकस्य सह भावविव-
 चायां युध्यते योधः परेण । कदाचिद्धनेऽपि
 युध्यते चौरं राजा हन्तीत्यर्थः । यो भक्त-
 पिच्छस्य कृते न युध्येदिति अस्माद्भावे किपि
 तमिच्छतीति क्ये तं करोतीति कक्षादित्वात्
 क्ये वा साध्यम् । इति दुर्गादासः ।
 युधानः, पुं, (युध्यतेऽसौ । युध् + “युधिष्ठिष्ठः
 किञ् ।” उणा० २ । ६० । इति आनच् । स च
 कित् ।) अत्रियः । इत्युणादिकोषः । (रिपुः ।
 इत्युल्लदसः ॥)
 युधिकः, त्रि, योडा । युधशब्दात् शिकप्रत्ययेन
 नियन्तः ॥
 युधिष्ठिरः, पुं, (युधि संयामे स्थिरः । “गवि-
 युधिर्था स्थिरः ।” ८ । ३ । ६५ । इति षत्वम् ।
 “हृददन्तात् सप्तम्याः संश्रायाम् ।” ६ । ३६ ।
 इति सप्तम्या अलुक् ।) पाण्डवराजः । स कुन्ती-
 गर्भे धर्माज्जातः । तत्पत्न्यायः । अजातशत्रुः २
 शक्यारिः ३ धर्मपुत्रः ४ अजमीटः ५ । इति
 हेमचन्द्रः । ३ । ३०१ ॥ (नृगश्रापाभितप्तः
 पाण्डुर्विरपयतया खिन्नचित्तः पुत्रार्थमेकदा
 धर्मेपत्नीं कुन्तीसुवाच । मुचिष्यति । अजपत्नो
 हि न शुभकोकाहे इति विचिन्त्य त्वं मदुपका-
 रार्थं केनापि पुत्रसुत्पादयेति । एवमुक्त्वा कुन्ती
 इडा च पत्न्युत्पादातिजयं धार्मिकपुत्रलाभाय
 दुर्वासः प्रदत्तमन्त्रवलेन धर्मेमाहूय तेन सङ्गता
 युधिष्ठिरं पुत्रमजमत । यदुक्तं महाभारते । १ ।
 १२३ । ५ — ।
 “संयुक्ता सा हि धर्मेयं योग्यमर्षिधरेण ह ।
 लेभे पुत्रं वरारोहा सर्वप्रणयभृतां हितम् ॥
 ऐन्द्रे चन्द्रमायुक्ते सुहृत्तैर्मिजितेऽद्यमे ।
 दिवा नभ्यगते सूर्ये तिथौ पूर्णैः प्रतिपूजिते ॥
 सन्धयश्रवं कुन्ती सुवाच प्रवरं सुतम् ।
 जतमात्रे सुते तस्मिन् वागुवाचाश्ररौरिणी ॥
 एष धर्मेभृतां श्रेष्ठो भविष्यति नरोत्तमः ॥
 विक्रान्तः सत्यवाक् चैव राजा एष्यतां भविष्यति ।